

Sandu Frunză

Dulcea mea toamnă,

Editura Neuma

După o activitate susținută de eseist, cu lucrări — patru volume —, de filosofie și de religie, scriitorul din Cluj s-a ridicat spre empireul poeziei. Și anume o poezie deloc mistică, ci de dragoste, „de profundă intimitate”, cum o identifică foarte exact Andrea H. Hedeș pe coperta noului volum. Este a doua carte de poezie a convertitului la lirism. Consecvența cu care s-a ancorat în versuri arată că poetul este decis să se ia în serios iar reușitele sale nu pot fi trecute cu vederea. Într-un alt text de prezentare, Horia Bădescu, unul dintre decanii poeziei transilvane, se bucură justificat „atunci când filosoful îl lasă în pace pe poet” și trebuie să notăm că asta se întâmplă destul de des. Astfel „haloul de puritate sentimentală” strălucește cu adevărat. Sentimente delicate și parafraze care dovedesc frecventarea poeziei și a poezilor încă de la titlul volumului sunt etalate pe tot parcursul scrierii. O temă interesantă a textelor este negreșit aceea a izolării, a „peretelui subțire” care „desparte lumile” celor doi îndrăgostiți. Poetul se referă adesea la imposibilitatea de a comunica direct; comunicarea, știm, este o „traducere” a celui alt cu inevitabile inexactități. El invocă tăcerea ca pe o formă preferabilă — paradoxală — de dialog. Observația e de finețe. Ceea ce cuvintele definesc cu aproximație poate fi găsit mai exact în tăcere, pentru că fiecare își imaginează mai precis semnificația comunicată de celălalt. La fel, eul liric citește înțelesuri în urmele pașilor, în zborul păsărilor; cel care iubește intens are capacitatea de a o descifra și de a o ghici pe ființa iubită în semnele transmise de toate elementele care pot s-o recompună. De aceea, poezia lui Sandu Frunză cu toate elanurile ei, uneori aparent adolescenține, este una de profunzime și deopotrivă de virtuozitate.

Mărturisesc că l-am citit prea puțin pe eseist, promit să încerc, dar îl voi urmări cu atenție și simpatie pe Sandu Frunză poetul, care se arată matur și sensibil. ■

Horia Gârbea, Sandu Frunză, Dulcea mea toamnă, Editura Neuma, Luceafărul de dimineață, , Nr. 3, Martie, 2024, p. 21

